

**Szerkesztőség:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca  
1-ső szám. — Ide intézendő a  
lap szellemi részét érdeklő  
minden közlemény és levelezés

Réyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

**Az előfizetés díja:**

Egész évre . . . 8 korona.  
Fél évre . . . 4 korona.  
Negyedévre . . . 2 korona.

# GÖMÖR-KISHONT

## VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

**MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**

**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca  
1. szám a. a. könyvnyomdában.  
— Ide intézendők a kiadó hiva-  
talt illető előfizetés, hirdet-  
mény, nyilttér és egyéb felszólá-  
lások.

**A hirdetés díja:**

Egy háromhasábos petisors tér-  
fogata . . . 12 fillér.  
**Bélyegdíj** minden beiktatás  
után . . . 60 fillér

**Nyilttér:**

Egy sor . . . 40 fillér.

**Előfizetést elfogad** a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

**Szinügyünk.**

Mikor egy-egy új szezon előtt állunk, hirlapiról szellemünkre igazi szezonhangulat száll, mert az idők folyása által felvetett napi kérdések mellett vannak szezonkérdések is.

Igy nem nyugtalanítja keblünket nyáron a kánikulában a parlamenti campagne, vagy hogy kis világunkba szálljunk, a koresolya-egyesület fejlődésének a kérdése, de annál nagyobb tüzzel küzdöttünk a városkert fedett táncz helyiségeért. Ősszel pedig feltámadnak a nagy parlamenti kérdések, vagy hogy ismét kis világunk mellett maradjunk, a színészet kérdése.

A kik a színművészet iránt érzékkel bírnak, azok ilyenkor önkénytelenül kérdezik, kapunk-e az őszi vagy téli időnyre szintársulatot, vagy inkább, hogy milyen lesz az?!

Mert társulatot csak kapnánk, de nagyrészt úgy vagyunk velők, hogy addig uram esőt, de nincs benne köszönet!

Pedig valljuk meg igazán, hogy a színművészet élvezése nemcsak a fővárosiak privilégiuma, igényt tarthatnak arra a vidékiek is, sőt kell, hogy nagyon is komolyan küzdjenek e fontos érdekért!

A színművészet, ha csak egy kissé elfogadható, komoly magaslapon áll, első sorban a legnemesebb szellemi élvezetet szerzi, azután komolyabb irányban nemesít és oktat, terjeszti a nemzeti szellemet, fejleszti a magyar nyelvet, egyszóval művel.

Ily sokoldalú érdek mellett nem szabad tétlenül maradni!

Igaz az, hogy a vidéki színészet ügyének rendezése országosan volna teljes sikerrel eszközölhető, azonban egyes vidéki városok, sőt egész vidékek már bebizonyították azt, hogy saját erejükkel is képesek voltak elfogadható viszonyokat teremteni a színészet terén, hogy azok mellett a

vidéki színészet is a művészet ápolását jelentette, és nem egy kóklér, himpellér-csapat publikumbolondító törekvését a tárcák megalapításának főcélzatával spekelve.

A színészet e neme tagadhatatlan a színészet ügyét nem hogy előbbre vinné, hanem határozottan tönkre teszi, s úgy van vele a színészet jövője, mint a vandálok patájával a zöld mező, hogy tőle a fűnek nyoma is kivész s helyén többé fű nem nő, vagyis a mi színpártolási kedv még volt, még az is kivész s a színművészet muzsájának köntösében megjelenő festett népek nagyon nehezen hisz.

És ezzel ki vesz legjobban? Az igazi színművészet után a művelt közönség!

De éppen azért, hogy a színművészet terén ez a siralmas tabula rasa be ne következhessek, hogy a művelt közönség művészi igényei is komoly kielégítést nyerjenek, ép azért szükséges, hogy a színművészet ügye szervezve legyen!

Ilyen szervezet hiányában tengődött minálunk is a színészet mindig, és egy pár társaság sikeres szereplésén kívül egész színügyünk a siralomvölgyerek pusztuló képénél is szánandóbb képet nyújt.

Tehát szervezet és ehhez keret kell, ez a keret nem lehet más, mint egy színpártoló egyesület alkotása.

Ki alakítsa meg, ezt a közvélemény csakhamar ki fogja fejezni, s ez uttal mi tapintatból nem akarunk arra a férfura reá mutatni!

Mi a ezélja az egyesületnek, ezt minden művelt elme kitalálhatja, hogy a színművészet érdekeinek istápolása.

E ezélra az egyesület feladatai közé veszi, hogy a megye székvárosának és többi városainak egy állandó jó szintársulatot szerez, az idényt mindegyik helynek meghatározza, biztosítja befolyását a műsorra, a szintársulat tagjainak szer-

ződési viszonyaira, egyszóval mint a színügy magasabb adminisztratív közege szerepel.

E mellett gondoskodik tagdíjakból s a vidéki színészetnek megszavazott állami segélyből adandó subventio által, továbbá előleges bérletgyűjtések útján a színészet anyagi fenállásáról, s hogy e biztosított ezél mellett az előnyöket komolyan számba vehető társaság élvezze.

Az általános keret természetesen a részletek egy egész halmazát foglalja magában, a mi nem ide tartozik, de természetesen az intézménnyel együtt járnak.

„Et nunc venio ad fortissimum!“ Lenne ennek az egyesületnek mindenképp felett egy legfőbb feladata, megyei székvárosunkban egy állandó színház megalakítása.

Nagyon kedvező időpont lenne a mostani!

Az új megyeházának építésével kapcsolatosan már több oldalról lett hangoztatva, hogy a mostani nagy megyei gyűléstermet, és a mellette levő helyiségeket jó volna állandó színpaddal színházzá átalakítani, úgy hogy az esetleg más ezélokra is volna használható.

Mert bizony, valljuk meg őszintén, hogy egy állandó szintársulat kérdése összefügg szorosan az állandó színház kérdésével is, mert a művészi sikert egy kellő színház is sokban biztosítja, — sok művészi darabot tesz tönkre a silány színpad és dekoratio.

Ez lenne a koronája a művészet és vele a kultura terén kifejtett munkának, a mit városunk székvárosi jellege is megkíván, mert ez is előmozdítja a csábót a vidéknél, hogy minél többször keresse fel a színi évadban a székvárost, és ezzel ne csak a színügyet, hanem Rimaszombat anyagi érdekeit is szolgálja a szaporodott forgalom által.

Magyei székvárosunknak, mint sok más téren, itt is a merészebb alkotások terére kell lépni, mert a gyávanak nincs hazája!

**TÁRCZA.****A francziák közül.**

Irta: MAKFALVY FERENCZ.

(Dijon. — A vidék. — Dijoni élet.)

Dijon, 1896. aug. 20.

Most jut eszembe, hogy Dijonról és az itteni életéről még semmit sem írtam, jöllehet egy pár nap múlva már tovább leszek egy házzal. Megérdemli e város, hogy megemlékezzem, — elmondjak róla egyet-mást. De mint-hogy unalmas nem szeretnék lenni, azért a város történetét csak egy pár mondatba szorítom.

Dijon Franciaországnak egyik legrégebb és legerdekesebb városa. Alapítása már a K. u. 2-ik században történt. A népvándorlás korában s később a középkorban mint Burgundia fővárosa folytonosan nagy szerepet játszott. Legújában a 70—71-iki porosz háboruk idejében hősiessé küzdött a németek ellen, de még se tudta megakadályozni, hogy egy bizonyos időre ne kerüljön a poroszok hatalmába. Az elesett vitézeknek több helyen igen szép és hatalmas emlékszobrok állítottak. — A ki a tudomány iránt érdeklődik, azt meglepi a város. Lépten nyomon találhat a középkorban épült hatalmas épületeket. Igen sok épülete a 15-ik századból való s azóta a maga eredetiségében a renaissance stíl hű megőrzésével dacolt az idővel s most az új paloták között érdekes színt kölcsönöz a városnak. A burgundi hercegeknek a 12-ik században épült palotájából ma csak a csonka torony áll rendületlenül és sértetlen állapotban. Egész a tetőig (50 m.) kölépés vezet föl s a 316 fok mindenike egy darabból áll. A tetőről, melyen egy széles terras van, beláthatni az egész város és vidéket. — Igazságügyi palotája 1570-ben épült renaissance stílyben. Igen szépek és érdekesek régi templomai A „Saint-Bénigne“ román stíly templom a 11-ik sz.-ból való; a keresztives „Notre-Dame“ 1334-ből való; a hasonló stíly „Saint-Michel“ 1529-ből; és még mennyi szép érdekes régi templom!

Van a városnak érdekes muzeuma, színháza, szép művészeti iskolája, egyeteme, könyvtára és számos más közintézménye. A város régiségéből önkényt következik, hogy a belváros kissé szűk; azonban annál szebb a kül-

város. Épületei három, négy, öt emeletesek. Gyönyörű parkjai avenuejei Budapestre is beillenek. Legszebb a „Place Darcy“ szép szökőkútjával, de legnagyobb a „Place St. Pierre“ a honnan mintegy 2 km. hosszú széles avenue vezet a 34 hektár területű ligetbe. Nagyobb terei még a „Place d'Armes“, „Place du 30 octobre“ (1870. okt. 30-iki esatahely), „Place de la République“ stb. stb.

A város a Cote d'Or dombor keleti aljában fekszik. Nem nevezhető hegyláncnak, oly alacsony. Az egész vidék hullámos, de inkább lapály, mint hegyes vidék. Bár soh'se jártam Tolnát, Baranyát, (eléggé restelem bevallani) mégis ahhoz tudnám hasonlítani e vidéket. — Mennyi gyönyörű szőlős kert, mily áldott vidék! És a venyigék tömve szőlőfűrttel! Itt nem pusztított a filoxera. Szőlő, gyümölcs bőven van. Ugy szeretném ezt az egész vidéket elvinni . . . haza s rátenni Tokaj kopasz hegyeire! Franciaországnak Cote d'Or departement az egyik legkiválóbb bortermő helye. — A vidéken egymást érik a faluk. Sokat bebarangoltam s leginkább az tűnt fel, hogy sohol egyetlen faépület sincs; de nincs téglá és vályog épület sem; tiszta kő mind. Az ötödik emelet olyan kő, mint a földszint; a kerítések, ólak mind kőből vannak. A fedéleserép vagy pléb, de a falukban a köcsür szalmával és eszeréppel van fedve. Zsindely nincs. A tüzelőfa különben általában drága. A faluk hasonlitanak a mi alföldi falvainkhoz — valamint a nép is; gyakran meginterviewolok egy-egy jóképű francia atyáit s tudakozodom sorokról.

— Hanem azt hiszem elég lesz már a vidékből; kedves olvasónőmet bizonyára jobban érdekli a városi élet, különösen pedig a . . . divat. Erre is rátérek; azonban a városba menve kísérvük be amott azt a bask pástort, a ki most megy a városba kecskéivel. Igen érdekes látvány! A Pyrénéusok aljából való a bask pásttor, a honnan a nyári hónapokra feljön, vagy inkább lejön kecskéivel a városokba. Nappal a mezőn van, este felé megy a városba. Elöl a pásttor spanyol viseletben, fujja tilinkóját s a kecskéket hűségeen követik, a világért sem maradna el egyszem, ha a pásttor nem is nézne hátra koronként. Ha megáll, a kecskéket körülveszik s nézik gazdájukat; s erre gyakran van alkalmuk, mert a pásttor bejárja az egész várost s árulja az igazán hamisítat-

lan kecske tejet. Ime egy házból kijön egy kis lány s míg félénken simogatja a kecskéket, addig a pásttor tele feji a kis leány edényét egy vagy két sou-ért friss kecsketejjel; de neuskára megszólal a tilinkó s a kecskéket kettős rendbe követik gazdájukat tovább egy házzal.

A városban vagyunk; utközben egy sereg biciklival találkozunk. Természetesen legérdekesebbek a bicikliző nők. Franciaországban igen sokan vannak. Gombos cipő, térdig erő harisnya, ugyanaddig erő bő nadrág; férfi kabát puffos ujakkal, (miután még nem vettem női ruhát, a nevüket se igen tudom, de talán „puff“-nak hívják a bő ujat), férfi ing, gallér, nyakkendő és kalap. Ugyanily öltözetben láthatunk akárhány sétáló hölgyet is, a ki jobbján vezeti . . . férjét. Itt a művelt nyugaton ez nem feltűnő, de én mégis megnézem jól mindeniket, mert keleti vagyok. A többi nők viselete nem különbözik a mi divatunktól; azonban a fejük borzasztó buglyos; óriási frizurák, és a hatalmas kalapokon nagy tollsperük és számtalan kitömött szárnyas állat, a denevértől a strucezig . . . A szoknya . . . no az soh' sem éri a földet; a 13 éves kis bakfistól a 99 éves legnagyobb manáig minden nő akár esik, akár nem, folytonosan mutogatja, hogy milyen harisnyája van.

Még egyet elárulhatok róluk Remélve, hogy kedves olvasónőim nem vádolnak be, megsugom, hogy a dijoni nők . . . nem szépek. — Nincs párja a magyar nőnek!

A férfiak viselete olyan, mint nálunk; de érdekes, hogy 95% teljesen egyforma szalmakalapban jár. Természetes, hogy én is átöltözöktem . . . vettem egy szalmakalapot . . .

— Érdekesnek tartok egyet-mást feljegyezni a francia konyháról is. — Köztudomású nálunk, hogy a „művelt nyugot“ másképp végzi az anyageserét mint a „barbár kelet“; másképen eszik, iszik, alszik és dolgozik, másképp osztja be idejét, mint pl. mi magyarok. Mikor idejövöt Tirolba érkeztem s kikötöttem Innsbruckban, a hol, mellesleg megjegyezve, olyan szép nők vannak, a milyeneket soha életemben sem láttam . . . csak otthon — mondom, mikor Innsbruckba érkeztem, már éreztem a nyugat szelét. Egy vendéglőben olyan pompás főtt malacpecsenyét kaptam vajba kitalálva, hogy kénytelen voltam tojást vacsorázni. Olajos, vajos, borsos étel nem a magyar embei gyomrába való. Hogy a magyar konyhának nincs párja, azt mi jól tudjuk. Töltött káposztát,

## Az iskola feladata.

Most, midőn a tanuló ifjuság két havi szünet után az iskolába ismét összesereglik, helyén való dolognak tartjuk az iskola feladatáról kissé gondolkozni, elmélkedni.

Alkotmányunk visszaállítása óta első ízben jötték össze ez idén tanfőiskolák a millennium alkalmából egy általános országos tanügyi kongresszusra, hogy az iskola teendőit higgyék, mint komoly férfiakhoz illő dolgot, megbeszéljék, az iskolágyőn közakarattal lendítsenek, a szellemi kulturát telhetőleg mozdítsák elő. Üdvös fáradozásuk gyümölcsét tételekbe foglalva össze, beszámoltak az ország színe előtt eszmésere által tisztázott gondolatokkal és önzetlen törekvésekkel. Most csak a mérvadó köröktől fog függni e munka eredményét az iskola terén foganatosítani, azt termékenyen tenni.

Ugyan miről szólnak a hozott határozatok? Nincs köznevelődési életünknek egyetlen mozzanata, mely ezen az üléseken szóba ne jött volna. De mind ezen tételek között az első helyet foglalja el a nemzeti eszme megvalósítása az egész vonalon. Ezen helyesen felfogott óhajon kívül, szerintem fő követelmény az, hogy az iskola az ifjuságot a munkára tanítsa.

A mai szükségletek előállítása, melyek nélkül még a szerény viszonyok közt élő ember sem lehet, megkövetelik a munkát még nagyobb fokban mint előidéknél, kik csakugyan hűségesen dolgoztak. De a mai kor hajlik inkább az élvezet esabító bálványához és a munkát nem tartja élete feladatául, testi és lelki egészségének fentartójául. A munkát tehernek tekintő elv a társadalom alsó rétegeiben tért kezd hódítani. Kétszeres feladata tehát most az iskolának a munka elvét hangsúlyozni. Tiszteld a munkás embert, s ha mindened volna, még akkor is a saját munkád által szerzett kenyér jobban fog ízleni, mint a dologtalanság nyújtotta sült galamb. Ezen tudat hassa át a tanuló ifjuságot, ez legyen vezéreszillaga az élet utain, ez lebegjen mindig szemel előtt.

Az utánzási vágyból származó szivar, kártyajáték és cognak, a testet és lelket lecsúszó élvezetek ne jussanak be a tanuló ifjuság programjába. De igenis a munka és a szellemi élvezet nyújtó jó könyvek. Ez fogja vágyait és törekvéseit nemesíteni, idealizmusát öregbíteni. De az ilyen elvek „ez méltóságom alóli foglalkozásom”, „dolgozzék a paraszt, én ur vagyok” stb., ilyen felfogások az életről manapság már elvesztették minden értelmüket. A mai demokratikus nézetek, melyek a társadalom minden rétegeiben hovatovább nagyobb mérvet öltenek, oda konkludálnak, hogy csak a munka az egyedüli tényező, melyben életfeladatunkat leheljük. Ezt az elvet most az iskola is vigye át a maga terére és hangsúlyozza azt minden lépten-nyomon. Az iskola a tanulóban ne támaszson az élethez nagy igényeket, hogy ne legyen azoknak igazuk, kik azt állítják, hogy az iskoláztatás által a munkások száma kevesbedik és azoknak munkakedvük csökken.

„Bármin tanácskozunk és bármin vitatkozunk is, tartsuk mindig szem előtt a magyar nemzet életszükségletét: a munkát. Tanítsunk dolgozni. Tanítsa a magyar iskola a munkát. Ezt tűzze ki vezérrányának.”

A munka legyen azon reális alap, melyen idealizmusunk kell, hogy alapuljon.

Ezredéves országunk fennállásának ünnepélyét országos nagy lelkesedéssel ülük meg ez idén. Ez idealizmusunk kifolyása volt. A hazaszeretnek ilyen fokban való megnyilatkozása népünk minden rétegeiben, annak kézzelfogható jele, hogy idealizmusunk népünk szívében mély gyökereket vert, mert ilyen lelkesedésre talán csak mi vagyunk képesek. De az iskolának feladata ezt a veszte tüzet még az időnek ellenkező áramlatai esetére is élesíteni és nem engedni, hogy ez más irányba tereltesse, hanem, hogy ez a maga medrében józan-ságával és realisztikus alapjával együtt maradjon meg mindig. Az iskolának ezt az irányt még akkor is kell ápolnia, ha a reális tantárgyak még nagyobb kiterjedést is nyernének mint eddig nyertek. A tanév küszöbén időszerűnek vélem, hogy a tanfőiskolák és az ifjuság figyel-

mét ráirányítsuk ezekre és kifejezzük hő óhajátunkat, hogy a munkaszeretetet és az idealizmust az iskolában szívesen lélekkel istápolják. De nemcsak ápolni szükséges ezt, hanem ezen igazság terjesztését tartsa maga az iskola első feladatának, mert ettől függ jövő nemzedékünk boldogsága is.

Wiesinger Károly.

## Hírek és vegyesek.

**Megerősítés.** A vallás- és közoktatási m. királyi minister Gróh István rozsnói kath. főgymn. tanárt rendes tanári minőségében végleg megerősítette.

**Esküvő.** Kovács Albert, a gömörmezei gazdasági egyesület titkára Sarkadon Szent-István napján vezette oltárhoz Márki Irént, Márki Imre feketéeri urad. kasznár kedves leányát. Násznagy Czajlik István, a debreczeni gazdasági tanintézet intéző tanára s dr. Márki Sándor egyet. tanár volt.

**Dalárdánk** tagjai már csaknem mind megérkeztek. Városunk közönsége nagyban készül, hogy társalmunk e kiváló testületét, mely városunknak újabb is dícsőséget szerzett, s meglevő babérait újabb szaporította — méltón ünnepelje. Ugy halljuk, hogy ez egy nagyobb szabású aláírás utján rendezett baquetten fog történni, melyen hölgyek is részt vehetnek. Nehány napig azonban várni kell, mert a tagok nincsenek teljes számban együtt. Óhajandó volna, hogy a bankett impulst adjon derék dalárdainknak arra, hogy a testület további fentartására, erősítésére és felvirágztatására fogadalmat tegyenek.

**Országos ipari kongresszus** tartanak hazai iparosaink Budapesten szeptember 6-8-ig. E kongresszuson városunk ipartestülete is képviselve lesz: Kriston Szabó János elnök és Rónay Gyula jegyző által.

**Ünnepély a kath. körben.** Szent István napját a helybeli katolikus olvasókörben szép ünnepélyvel és közvacsorával ünnepelték. Poliesek Rezső hittanár edekes és nagy tetszéssel fogadott felolvasást tartott. Volt aztán ének, szavalat, magánjelenet, közvacsora s reggelig tartó táncz.

**Népünnepély és fényes tűzijáték.** A rimaszombati polgári olvasókör a múlt évben rendezett népünnepély fényes erkölcsi és anyagi sikerén felbuzdulva ez idén is — f. hó 30-án — a Széchenyi kertben változatos és felette élvezetesnek ígérkező népünnepélyt rendez 50 kros belépti díj mellett. Városunk és vidéke közönsége, mely a polgári olvasókör multságait még sohasem hagyta cserben, bizonyára most is tömegesen vesz részt azon. A vigalmi bizottság és a rendezőség mindent el fog követni, hogy a közönséget szórakoztassa s így a népünnepély és multság sikerét teljesen biztosítsa. Este tűzijáték fejezi be a tánczozal egybekötött népünnepélyt. A nyilvános multságra szóló meghívó így szól: „A rimaszombati polgári olvasókör 1896. évi augusztus hó 30-án a Széchenyi-kertben „házalapja” javára fényes tűzijátékkal egybekötött népünnepélyt rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. — Műsor: Fazéktörés, foggó kifli, zsákban futás, verseny evés, kötélhúzás, ós-budavári jambó, lepényevés, póznamászás stb. — A darabok közben táncz. — Este fényes tűzijáték. (Hulló esillagok, vakító röppentyűk, japáni nap, kínai legyező, gyémánt szökőkút, arany eső, tűzes szélmalom, stb. stb.) — A népünnepély kezdete d. u. 3 órakor. — A tűzijáték kezdetét mozsárlövés jelzi. — Belépő-díj személyenkint 50 kr. — Kedvezőtlen idő esetén a népünnepély a következő vasárnap, vagyis folyó évi szeptember hó 6-án tartatik meg. — Az ünnepély területére csak a pénztárnál kapott jelvényvel szabad belépni. — Felülvezetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

**Szakall István,** az osgyáni Madách-kör javára rendezett színelőadás alkalmából f. hó 24-én a kör tagjait házában megvendégelte. A jókedvű mulatozásba került társaság csak a reggeli órában oszlott szét.

**A csizi jód- és brómfürdőben** a fürdővendégek száma — mint az igazgatóság lapunkkal közli — augusztus 20-ig: 603.

**Az új postaépület,** mely a Deák Ferenc-utcának egyik diszté képezi, immár teljesen elkészült, s néhány nap alatt a közforgalomnak teljesen berendezve átadatik. Az egyes helyiségek bebutorozása már folyik s szeptember hó 5-én az egész hivatalos személyzet — élén derék főnökükkel *Ternyei Jánossal* — kinek az új helyiségek tervezésében s modern berendezésében főerde-me van — bevonul az új palas-ba. Mondhatjuk, hogy ez új épület tervezésénél gondoskodva van a közönség kényelméről és arról, hogy a hivatalnokok ne szoruljanak a külső helyiségekben. Tagas, világos előcsarnokból jobbra az utalványosztály, főnöki iroda és táviró helyiség külön-külön szobákban, szembe pedig nagyterem van a levele- és kocsiposta anyagának feldolgozására, s két nagy rúdos ablakon keresztül eszközök majd az érkezett vagy továbbítandó küldemények kiadását és felvételét. Balra szintén két nagy rúdos ablakon keresztül a csomagok fognak felvétetni, illetve kiadni. Igen érdekes újítás az, hogy a szemben eső két nagy rúdos ablak között a falba beépített negyven rekeszből álló betét van, mely a posta-fiókok részére készült, s igen kényelmesen, könnyen kezelhető, a mennyeiben minden rekesz két Wertheimzarral ellátott ajtóval van ellátva: a belső ajtó a postahivatal behelyezze a fiókulajdonos címére érkezett levelet és újságot s a bérlő az előcsarnokban saját kulcsával felnyitva a külső ajtót, kiszedi azokat, a mi tagadhatlanul nagy előny különösen kereskedőknek és hivataloknak. — Az épületnek a Csurgó felé eső szárnya a hivatalvezető főnök lakosztálya.

**Nyugdíjazott tanító.** Kozák István helybeli római elemi iskolai tanítót a közoktatási miniszter, saját kérelmére teljes fizetésével nyugalmába helyezte. A kiérdemült tanító helyére mint halljuk máris nagy számú pályázó jelentkezett, köztük több jeles képzettségű gömöri ember.

**Vigyázatlanság a cséplőgépnél.** Rábón a múlt szombaton — f. hó 22-én Okolicsányi Gáspár birtokán csaknem végzetes szerencsétlenség történt. A béres 16 éves leánya Hornyán Mária a működésben levő cséplőgépen u. n. dobján sepergetett, s vigyázatlansága folytán a gép bekapta lengő szoknyáját s bal lábát összezúzta. A sok vérvesztéstől teljesen elalélt, fiatal leányt beszállították a helybeli kórházba, hol nyomban amputálták az összeroncsolt lábat; s így sikerült az óriási szenvedésektől megszabadítani és az életnek megtartani a gondatlan leányt.

**A posta és a vasuti jegyek.** A magyar kir. államvasutak igazgatósága egy új rendeletben folyó hó 31-ikével megszünteti a vasuti menetjegyeknek a posta- és távirahivataloknál eddig engedélyezett elárúsítását.

**Színészet Rimaszombaton.** Lapunk múlt számában jeleztük, hogy *Kunhegyi Miklós*, a zombori színház igazgatója, nagy és a vidék kiváló erőiből összeállított társulatával 3-4 heti sajonra városunkba készül. Most itt járt újabban az igazgató, s közölte velünk, hogy szeptember 8-án az előadásokat megkezdí. A hozzáunk küldött színi jelentés így szól: „Színházi jelentés. Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy a színművészet és zeneirodalom minden műfajára képzett társulatommal, színházi zenekarral Rimaszombaton, szeptember hóra terjedő időnyemet f. évi szeptember 8-án (kedden) kezdem meg. — Munkarend: „Konthy háza”, „A csók”, „Romeo és Julia”, „Keresd a szíved”, „Rejtett boldogság”, „Ideges nők”, „A mintaférj”, „Apósek”, „Századvégi leányok”, „A gyerekasszony”, „A vígczek” drámai és énekesművek. — „A libapásztor”, „A bányamester”, „Klári fegyvergyakorlata”, „A kis alamuzsi”, „Párisi élet”, „A királynő dragonyosa”, „Boszorkányvár” operettek. — „Parasztecsület” (Cavalleria rusticana), „A cremonai hegedűs” operák. — Névsor: Asztalos Sándor énekes, jellemszínész. Csete Lajos, kedélyes apa Demény Gyula, bonvivant. Igmándi Ferecz, comicus. Kemény Lajos, bariton, hős szerelmes. Kunhegyi Miklós, salon-comicus. Rátkai Sándor, operette buffó, comicus. Szabó Béla, tenor. Bodnár Endre, kardalos. Mészáros Sándor, kardalos. Palfy Boldizsár, kardalos, segédszínész. Seres Károly, kardalos. Beresényi Gizella, anyaszínésző. Fehér Laura, hősnő, szende. Kápolnai Irén, szende, naiva. Pataki Vilma, soubrette comica. Pósfay Ella, operette s népszínmű énekesnő. Rónai Ilona, társalgási. Völgyi Ilonka, operette énekesnő. Fáy Ida, kardalosnő. Karacsony Mariska, segédénekesnő. Pataki Irén, kardalosnő. Igmándi Margit, kardalosnő. Lendvai Ignác, karnagy. Csernéczky István, első hegedűs, zenekarigazgató. Bacsievics Szilárd, Cseleznik József, Klein Károly, Wahl György, zenészek, Szakonyi Gizella, sugó. Hubenay Emma, pénztárosnő. — Bérlet előjegyzés 12 előadásra: kőrszék 10 frt, zártzék 8 frt, II. rendű zártzék 6 frt. Előjegyzés Lévai Izso ur könykerkedésében is eszközölhető. — Kiváló tisztelettel *Kunhegyi Miklós*, Zombor sz. k. város színházának igazgatója.

**A gömörmezei faipar részvénytársaság** *Szentiványi Árpád* orsz. képviselő elnöke alatt folyó hó 23-án d. u. 3 órakor tartotta Pelsőczön közgyűlését. A közgyűlés az igazgatóság jelentését tudomásul vette és az idei osztalék részvényesenként 6 frtban állapította meg.

**Itélethirdetés.** Papersik István, mint olvasóink emlékeznek is, a múlt évben Gömör-Panyiton Róth Hermin leszurta a legkegyetlenebb módon. A kir. törvényszék a szándékos emlerölésért 14 évi fegyházra ítélte, a mit a kir. tábla is helyben hagyott, a kir. kuria azonban rablás büntetésben mondta ki vétkesnek, de a büntetést egy évvel felemelte, a miből 6 hónapot kitöltőnek vett. — Midőn a legfőbb törvényszék itéletét vádolt előtt kihirdették, az azt mosolyogva fogadta, sőt cinikusan adott annak kifejezést, hogy kéri, minél előbb szállítsák a fegyházba, mert ott jobb kosztot kap, többet mozoghat a szabad levegőn, és dolgozhat valamely munkán, mi által ideje jobban telik. — A kir. törvényszék, vad és védelem megütközve hallgatták a borzasztó romlottság e hideg kifejezését.

**Jókai és a Pesti Napló.** Augusztus 20-án Magyarország legrégebb napilapja, a Pesti Napló azzal a meglepetéssel szolgált olvasóinak, hogy külön ünnepi mellékletben kiadta azokat a vezércikket, a melyeket negyvenhét esztendő fennállása óta a Szent István napokon közölt. Eltekintve attól, hogy ez a gyűjtemény valóban történelmi jelentőségű, mert mintegy gőczpontban, meglátható benne az utolsó századfél egész története, — másrészt páratlan a maga nemében, mert nincsen magyar újság, a mely így tudná megmutatni, mennyire egy volt az ő multja az egész nemzet vágyaival és törekvéseivel. Magyarország ezeréves fennállásának ünnepén, a mikor a nemzet és minden egyes fia emelkedett hangulattal tekint vissza a multba, a Pesti Napló joggal mondhatja el magáról, hogy a saját multjában az ünneplő nemzet multjának egyik legszebb korszakát látja. S éppen azért a Pesti Napló ezuttal vezető helyen nem a szokásos politikai emelkedést közli, hanem az ünnepi pillanatnak megfelelően, Jókai Mórt, a koszos regényíró szőlattatja meg, aki ragyogó tollal írja le az ő dolgát a Pesti Naplónál s mint az utolsó századfél legnagyobb krónikása, megmutatja, hogy milyen szerepe volt az egész idő alatt a Pesti Naplónak a magyar nemzet nagy küzdelmeiben. Amikor ő a Pesti Naplónak bőséges szüretet kíván, ez nem egyszerű szólás-mondás, hanem elismerése annak az óriási munkának, amelyet a Pesti Napló sokáig, minden segítő társ nélkül is hiven és lelkiismeretesen végzett.

**A F. M. K. E. közgyűlése.** A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” XIV. évi rendes közgyűlését Budapesten, 1896. évi szeptember 7-én délután 5 órakor az ezredéves országos kiállítás ünnepélyek eszernökének kis termében fogja megtartani, mely alkalomra az egyesület tisztelt tagjai, valamint az érdeklődő közönség ezennel meghívatik. A közgyűlést megelőzőleg d. u. 3 órakor tartja ülését ugyanazon helyen az igazgató választmány, melynek tagjai szintén a jelen meghívóval kéretnek minél nagyobb számban megjelenni. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Az ügyvezetőség évi jelentése az 1895/96. évről. 3. Kisdudóvok és választmányok 1895. évi zárszámadása. 4. A kisdudóvok és választmányok 1897-ik évi költségelőirányzata. 5. Központi pénztár 1895. évi zárszámadása és 1897. évi költ-

kolbászt, töpörtős turós eszútát, miskolci kenyeret és békát akarom mondani kocsonyát, csak Magyarországon ehetik az ember. — (Sajnos, én ezeket is csak mérsékelve ehetem; elrontotta gyomrom a rözei vasas víz, s a Marci bácsi bora a fürdőben.) Ide érkezve tehát megjegyezd, hogy mi lesz az én dédelgetett gyomrommal; mert hogy itt mindent másként sütnék-főznek, mint nálunk, az bizonyos. — Először is a francziák főedele a főzelék és czukrász sütemény. Dijonban pl. minden 5-6-ik bolt czukrázda. A legelső dinét pástommal kezdtem meg. — De menjünk be egy Restaurant-ba s nézzünk végig egy dejeunét. — Ott ül egy öreg ur, előtte tányér. Olajat tölt a tányérba, tölt hozzá egy pár csepp ecetet, megszózza, megborsozza és mártogatja articsókával. (Valamikor a természetrajzból halottam ennek a növénynek hírét, de most látam először.) Egy másik asztalnál a vendég előtt sárga dinnye van. Megsózza, megborsozza és eszi kenyérral. Lehet, hogy néhol olajba is mártogatják. A harmadik helyen ugorka-saláta van feltálva, de ehhez már feltétlenül olaj kell, és eszik jóízűen, mint étvágycsinálót. A negyedik helyen retkeszeleket mártogatnak vajba. Ez a kezdete a dejeunének. Most következik a második fogás. Egyik vendég hideg halat eszik erémnel, a másik melegelet erém nélkül, a harmadik hig vagy kemény tojást eszik, némelyik pedig forró vajba öntött tojást. — A harmadik fogás főzelék Borsó, paszuly, krumpli; ezek a főbb hús nélkül vajjal. Most jön egy kis adag sült (marha, házinyul, juh, galamb) természetesen vajban kisütve. Ötödik fogásnak következik az olajban uszó saláta. És ezek a francziák kivesznek a tálból egy jó adag salátát és kenyérral hús nélkül úgy eszik mint mi a töltött káposztát. Ezután jön a sajt, azután a különféle sütemény és gyümölcs (málna, eper, barack, zöld mandula, szőlő stb.) Ime a dejeuné. Mindehhez járul azonban minden terítékhez egy 3/4 vagy 7 deczis üveg bor, s a nő, a ki itt ebédel épen úgy megiszza a 7 deczijét, mint a férfi. Csak a bort irigylem tőlük! Pompás és olesó a boruk.

Étkezésem kívül a francziák nem igen isznak bort, Abszynthé mellett szoktak pityázálni.

En azonban nem kérék belőle; kábitó, butító ital és azt mondják, hogy egészségtelen.

Au revoir!

ségelirányzata. 6. A szeptember 8-iki közművelődési kongresszust előkészítő intézkedések. 7. A közgyűlésig netán beérkező indítványok.

**A losonczyi katonaság** folyó hó 24-én indult el állomáshelyéről az idej katonai nagy gyakorlatokra. Vonaton mentek Rozsnyóra, hol megkezdik a csatározásokat, s úgy haladnak tovább egészen Kassa vidékére, a gyakorlatok színhelyére. Ez idén tehát sajnálattal kell nélkülözniünk a katonai zenekar átvonuláskor szokásos szórakoztató muzsikáját, mely nem régen is oly sok élvezetet nyújtott városunk közönségének.

**A sárospataki főiskola igazgatósága** lapunk utján is tisztelettel fordul a tanítató közönséghez, különösen pedig a gyülekezetek lelkipásztoraikhoz, hogy sziveskedjenek tudomásul venni, a lelkipásztor urak esetleg szószékiül is kihirdetni, hogy a sárospataki főiskolában a tanév, az ezredévi kiállításra való tekintetből, kivételesen szeptember 20-án fog megnyitni. A magán-pót- és javítóvizsgálatok és beiratások szeptember 15—16-ik, felvételi vizsgálatok szeptember 17—19. napjain lesznek, ugy azonban, hogy nem protestáns vallású tanulók az alsóbb gimn. osztályokban csak szeptember 19-én vétetnek fel. A magán-tanulók írásbeli dolgozatokat szeptember 14-én készítenek. A VIII. osztálybeliek javító-vizsgálata Sárospatakon augusztus 31-én, az érettségi vizsgálatok írásbeli része szeptember 1—5. szóbeli része szeptember 10-ig napján Miskolcra fog megtartatni. A tápintézetűi ékezés szeptember 20-án kezdődik. Egyebekre nézve a már szétküldött értesítő ad bővebb tájékoztatást s az igazgatóság is mindenkor a legnagyobb készséggel szolgál írás- és szóbeli utbaigazításokkal.

**Glücksthal Mór** helybeli szelid és jóhírű kereskedő mai számunkban közölt hirdetésre felhívjuk olvasóink figyelmét.

**Ujdonságok őszi divatelmékből** nagy vászárakban érkeztek *Steinfeld és Fischer* cég férfi szabó üzletébe Miskolcra. Ezen cég főtelevésének tartja a ruhák izlésteljes elkészítésére és elegáns kiállítására a legnagyobb figyelmet fordítani. — Mérték szerinti megrendelések az országos vásár alkalmával *Rimaszombatban* (Három Rózsa vendéglő) jutányos árak mellett elfogadtatnak a nevezett cég által.

**Nyilvános nyugtázás.** A rimaszombati iparossegédek önképző egylete által folyó hó 9-én rendezett nyári mulatság bevétele volt felülfizetéséből: 12 40 kr. Belépti-díjakból: 42 80 kr. Összesen: 55 20 kr. Kiadás: 42 44 kr.

Tiszta jövedelem: 12 76 kr.

Felülfizettek: Mázik Jánosné 1 frt, Kuziner Vilmosné 70 kr., Rakottay Danó 70 kr., Kovács Andrásné 40 kr., Rakottay Lajos 40 kr., Trubint Lukács, Andriásák András, Diezky Pál, Durda János, Molnár Miklós, Talán Márton, Hruska Gyula, Benedek András, Venczel Ferencz, Róth Sándor, Liehner Ferencz, Seres Béla, Spilman Béla, Halgas János, Boros József, Benyó József, Lukács János, Czako László, Czokoly János, Behalka Pál, Kis János, Réthy János, Korenko Pál, Miklós Pál, Kovács P., Seres László, Kamugya G., Eszrényi Gyula, Vozáry György, Eckstein N., Kovács Ferencz, Szabó István, Utrata N., N. N., ifj. Hollósy József, Bock Ferencz, Jávorszky László, ifj. Majorosy Rezső, Ambrus Márkus, Lovas Lajos, Kovács Zsigmond, Sztrechla Gyula, Schmidt N. 20—20 kr., Spissák Árpád, Varga Andrásné, Demeter László, Schneider Mátyás, N. N. 10—10 kr. — Ugy a megjelent résztvevőknek mint a szives felülfizetőknek ez uton mond köszönetet az egyesület nevében *Rakottay Danó*, pénztárnok.

## CSARNOK.

### A vámosiak bárója.

Irta: VÉRTESY ARNOLD.

Kis középső emberke volt őcska, régóta divatból kiment szabású fekete kabátban s olyan kalappal, a milyet talán huszontöt évvel ezelőt hordtak, vagy talán sohasem hordtak. Inkább látszott valami vén eszmiadiának, mint magyar mágnásnak. De a vámosiak büszkéek voltak rá, ha végiment az utcán, összedugták a fejüket s fontoskodva mondták egymásnak:

— A báró!

Mintha nem ismerte volna apraja, nagyja, az egész Vámos. De azért valahányszor meglátták az utcán mindig így szóltak maguk közt:

— Ugyan hová megy a báró?

Pedig azt is tudták, hogy hová megy. Évek óta tudták már pontosan, szabályosan.

Reggel kilencz órától tízig a piacon sétál s nézegeti a kővér libákat, kappanokat, csirkéket, a gyümölcsös kosarakat, a melyből oly csábítóan kandikál ki a piros eseresnye, az aranszínű kajszi baraczk, a körte, az alma, aztán nagy halmokban a zöldség, kerek kemény, ropogós káposztafejek, hatalmas kalarábék, zöldbab, mely oly puhának látszott, mint a vaj.

A báró sovár pillantásokkal nézegetett végig mindent, szóba állt a kofákkal és a falusi asszonyokkal, megkérdezte, hogy adják a libát, csirkét, a baraczkot, a vajat; de már tudták, hogy semmit sem vásárol, legfeljebb egy csomócska hónapos retket, a mit betakargat a zsebkezdőjébe, ugy teszi a kabátja hátulso zsebébe.

Tizenegy óra felé bemegy a cukrászhoz:

— No hogy van Rapasák? Bejöttem magához egy kiesit.

Minden nap így megy ez s minden nap azt feleli Rapasák cukrász. Köszöni alásan, csak megvan valahogy, ámbár az idő mulik, az ember öregszik. Hát a méltóságos ur?

— No, no, én is csak megvolnék, — felel a méltóságos ur.

Ő méltósága kérdezősködik a teinsasszonykáról s arra bejön a boltba a teinsasszonyka, kővér, már cseppet sem fiatal matrona. Legelső dolga, hogy az urát pirongatja:

— Ejnye meg sem kínálok a méltóságos báró urat?

A cukrász ugyan már kínálta, de a méltóságos báró ur semmit sem fogadott el s a teinsasszonyka is hiába kínálja. Nagy erőltetésre, hogy „legalább az én kedvemért” ezt az egyet, elvesz egy darabka almás lepényt.

— Nagyszerű, — dicséri az asszonynak, a ki az almás lepényeket maga készíti; — felséges. Meg kellene aranyozni érte a kezét.

De hiába kínálják, hogy hát tessék még egyet, no legalább egyet; nagyon ritkán sikerül megetetni vele még egy másodikat.

Félórai beszélgetés után menni készül s kotorász a zsebében. Fizetni akar.

— No az volna a szép, — támadnak reá a cukrász is meg a cukrászné is.

És erőnek erejével vissza kell dugnia zsebébe a pénzt.

— De akkor nem jövök többé magukhoz, — zseml a báró.

Másnap azonban mégis csak eljön Harminez év óta jár már oda. Oda járt mikor még a Rapasák apósáé volt a bolt s oda fog járni, ha még él, mikor majd a Rapasák fia veszi át az üzletet.

Fél tizenkettőkor a plébániára ballag, a hol rendezten ott marasztalják ebédre. Hiába tiltakozik hogy nem maradhat, igazán nem maradhat. Néha próbál elszökni, de megcsipik s a plébános, a ki jókedvű, vendégeskedni szerető házigazda kitalálta a módját, hogy kell a méltóságos bárót ott tartani. Eldugják a kalapját.

Az erőszaknak végre kénytelen engedni ő méltósága s duzzogva lent az ebédhez. De oly szives házigazdára nem lehet sokáig haragudni s ő méltósága is kiengesztelődik.

A plébánosnak finom borai vannak s szeretet kocintgatni.

— No méltóságos uram, még ebből a visontaiból. Ebből a neszimelyeiből.

— Ó méltósága azonban elhárítja:

— Nem, édes papom, köszönöm, már nem.

Nagyon mértékletes ember, keveset iszik, keveset eszik, ámbár torkig lehetne ennie, innia, mert Vámoson mindenfelé hívogatják ebédre, vacsorára, főképp ha vendég van valamelyik háznál, a mikor nagy dicsőségére szolgál az a háziurnak meg a háziasszonynak, hogy báró is ül az asztalnál.

Néha a háziasszony erővel bedug a zsebébe egy csomó szalon cukorkát vagy egy szép narancsot. Azt haza viszi a könyvkötő gyerekeinek, a kinek a házában lakik. Ha a plébános vagy Borberekycék egy pár palaczk finom visontait vagy neszimelyi aszút küldenek, avval mindig a könyvkötőnek kedveskedik. Az asszonynak virágot is hoz a Borberekycék kertjéből, a legnagyobbik fiúnak pedig olvasni könyveket a kaszinóból.

Az egész háznép szereti s ki nem eresztené onnan a világot sem, ámbár minden esztendőben el akar költözödni.

— Azt a csufot már csak nem eselekszi rajtunk a méltóságos báró? — tiltakozik a könyvkötő.

Aztán a felesége kezdi rá:

— Hát itt hagyán a méltóságos ur ezeket a szegény gyerekeket, a kik ugy szeretik?

A nagy kérésre a báró aztán megmarad, csak az az aggodalma, hogy nagyon fölszaporodik a házbér.

— Hát hadd szaporodjék, annál jobb, — felel a könyvkötő, a ki jómódu ember s nem szorult rá, hogy azért a két szobácskért ott hátul az udvarban pontosan megkapja a házbért.

Ugy sem venné azt ki más. Vagy ha kivenné, ki tudja, miféle rongyos szemét nép. Mig így az egész város tudja, hogy nála lakik a báró s becsülete van az egész városban.

Délután 5 óra felé a báró a kaszinóba megy. Akármilyen az idő, zuzmarás hideg vagy égető meleg, zivataros, szeles, esős, olyankor mindig láthatják a vámosiak, hogy igyekeznek a kaszinó felé.

Ott várja egy kis társaság, a legelőkelőbbek: az alispán, a polgármester, a törvényszéki elnök. Négyesbe letölnek tarokkzni s mindig az a vége, hogy a báró nyer egy pár hatost, néha egy forintot, kettőt is.

— Bámulatos szerencséje van a méltóságos báró urnak, — fejezi ki nézetét a polgármester.

A törvényszéki elnök, a ki finom gavallér, ugyanazon a nézetten van. Csak az alispán bakafántoskodik: Neki az a nézete, hogy szörnyű butául játszik a polgármester is meg a törvényszéki elnök is. Hiszen ilyen játék mellett el kell vesztetni az embernek, ha legjobb kártyát kapja is a kezébe. Az ilyen partnerek nem érdemelnének egyebet, mint azt, hogy ágyuba töltsék őket s kilőjjék. Egyébre nem valók.

— A ki még a huszonegyest is oly könnyen elhagyja fogni, az menjen pokolba.

De a törvényszéki elnök s a polgármester tovább is csak ugy játszanak, azzal a gyöngéd diskrét kimélettel s hagyják nyerni őméltóságát.

Abból a néhány hatosból olykor-olykor elkölt ugyan őméltósága kettőt, hármat, ha nincs meghiva sehová vacsorára, a mi ritkaság. Többet azonban nem költ; egy kis pörkölt vagy egy pár tormásvirslit és egy pohár sör teljesen elég.

Kínálgatják ugyan Bárdosy, Kékedy, Grosz, a szájas ügyvédek, a kik ott vacsorálnak a söresarnokban:

Ide tessék telepedni közénk.

S hozatnának neki vacsorát, bort, fizetni akarnának érte; de a báró következetesen visszautasít minden afféle bizalmaskodást.

Othon berakja a pénzt egy skatulyába, melyben hajdan, valamikor huszontöt évvel ezelőt cukrozott gyümölcs volt — egy kucseber kosarában.

S eszébe jut az az este, mikor egy majálison egy szép fiatal leánnyal együtt togyasztották el annak a skatulyának a tartalmát, nagy nevetés és sugdósás közt, megfélelve, egy darabot vett a leány magának, egyet a fiatal ember szájába dugott.

Mert akkor még karesu ifju volt ő méltósága, nem ilyen megöszült, elhízott vén ember. Rég elmúlt idő, melyből csak ez az üres skatulya maradt emlékül, a miben most a pénzeeskéjét tartogatja.

Hej, ha akkor akarta volna, csak egy szót kellett volna szólnia s az a szép nagy emeletes ház a piacon meg a többi hozzá való vagon most Borberekycék helyett az övé lehetne. Most nem kuczorogna itt ebben a kis udvari szobában, hanem abban a fényes lakásban ülhetne, saját fogatán kocikázhatna s a helyett hogy Borberekycék Imre hívja meg őt ebédre, ő hihatna meg Borberekycék.

De egy vasárus leányát csak nem vehette el. Az nem tehette.

Tudja, hogy vannak mágnások, a kik megeselekeszenek effélet, de ő tisztán megőrizte családjának nevét, tisztán, folt nélkül.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

## Magán-hirdetések.

**Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkint** — japáni, chinai stb. a legújabb mintázatban és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg-selyemet** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, esikos, kockázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal stb.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es. és k. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

### Értesítés.

A folyó hó 28. és 29-én megtartandó orsz. vásár alkalmával kirakodó sátozt nem állittatok, felkérem tehát Rimaszombat és vidéke nagyérdemű közönségét a raktáramra érkezett legújabb confectio u. m. **jaquettek, ceppek, gallérok, leány- és fu-kabátok** megtekintésére, mely üzlemben **Deák Ferencz-utca 26.** szám alatt, a legszolidabb kivitelben, jutányos áron kapható.

Tömeges látogatásért esdve, mely tisztelettel Rimaszombat, 1896. aug. 26.

**REISZ JÓZSEF.**

## Kiadó lakás.

Két szobás lakás hozzátartozó helyiségekkel, — a szobák külön butorozva is kiadók. — esetleg teljes ellátás is kapható: Rimaszombat, Ferenczy-utca 12. szám alatt. 3—3

## Árverési hirdetmény.

3612. sz. — Szab Rimaszombat város tulajdonát tevő, s rendelkezése alatt levő erdő területen, a folyó évben termett

### gubacs

**szeptember hó 2-dikának délutáni 3 óráján,** a városháza tanácstermében tartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Bécs és kikiáltási ár 450 frt. — Az árverési feltétel a hivatalos órák alatt, a polgármesteri hivatalnál megtekinthető.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város Tanácsának 1896. évi augusztus 21-én tartott üléséből.

**Szabó György,** polgármester.

## Zongora

igen jutányos áron eladó.

Likér, 1896. augusztus 16-án.

**Füzesi Márton.**

### Jelzálogkölcsonöket

**földbirtokra 3 1/2 %, házakra 4 1/2 %, másnemű ingatlanokra 5 % mellett**

**legmagasabb**

**összegekben ajánlunk.**

E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg- és illetékmentes- séget élveznek.

**Erdő kihasználások, birtok-parcellázások át- vétele.**

**Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefize- tési tartamra eladatnak.**

**„MAGYAR LLOYD“**

közgazdasági vállalat, 3—8  
**Budapest, Király-utoza 70. sz.**

## Eladó ház

**Jolsván** a Zólyómi-utczában egy ház a hozzátartozó melléképületekkel s nagy tágas kerttel örök áron eladó.

Bővebb feltételek a tulajdonos nő- nél özvegy **Bodiczky Márknénál** tudhatók meg. 3—3

## Szülők figyelmébe.

Egy, esetleg két kisebb 1—2 gym. oszt. belüli fiu **teljes ellátásra** felvétetik **özv. Stelkovich Istvánnénál Rimaszombatban.**

**JUTÁNYOS ÁRAK!**

## RAKOTTYAY LAJOS

könyv- és papírkereskedése, könyvkötészete  
Rimaszombat, Jánosi-utca 14-ik szám.

Iskolai könyvek **új és ódon állapotban** író- és rajzeszközök, tinták minden színben, toll- és tollszárak, szávas, palatábla, zsebkés, **iskolai táskák és könyvszíjak különlegességei.** Irodai- és levélpapírosok, levél- és okmányborítók, tintatartók stb., stb.

Ajánlom továbbá a t. tanító urak szíves figyelmébe a nálam mindig raktáron levő **iskolai mulasztási-naplókat.**

Az **ódon könyvek** jutányos árban és **jó karban** vannak, miért is azokat a t. szülők szíves figyelmébe ajánlom.

Rimaszombat, 1896. aug. 26 Tisztelettel  
1—2 **Rakottyay Lajos.**  
Iskolai könyvek kötése olcsón számíttatik.

**KEDVEZMÉNYEK!**

## Hirdetmény.

A szendrői uradalomhoz tartozó szendrői, rudóbányai, felsőtelekesi és szőlősárdói erdők

### makk- és gubics termése,

írásbeli zárt ajánlat útján eladatik.

Az ajánlatok 10% bánatpénzzel ellátva **f. évi szeptember hó 7-ig** minden község határában fekvő erdőségekre külön kiírva adandó be **Kiss Gusztáv**, uradalmi kasznárná! **Szendrőn** (Borsod megye) és **Vattay Bertalan** ügyvéd urnál **Sajó-Szent-Péteren**, a hol bővebb felvilágosítás is nyerhető.

**Kiss Gusztáv,**  
kasznár.

## Gubics árverezés.

Alólírt erdőhivatal ez évi gubics termését a Felső-balogi kastély-kertben **f. évi augusztus 31-én délelőtt 10 órakor** zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött előleges árverés megtartása mellett azon megjegyzéssel fogja eladni, hogy ajánlattevő tartozik az árverés megtartása előtti órában, az erdőhivatal által meghatározott biztosítékot letenni.

Meleghegy, 1896. augusztus 23.

**Szász-Coburg-Gothai hercegi erdőhivatal.**

Utánnnyomat nem díjaztatik.

## Hirdetmény.

A vizesréti hercegi erdőhivatal eladja a kövi-i erdőgondnoksághoz tartozó: Deresk, Süvete, Perlász stb. pagonyokban az évi

### gubics termését

zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött előleges szóbeli árverés megtartása mellett **Jolsván, folyó 1896. év szeptember 1-én d. e. 10 órakor** azon megjegyzéssel, hogy a zárt ajánlatok az erdőhivatalhoz már aug. 31-ig beküldendők, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A zárt ajánlatokhoz 200 frt biztosíték esatolandó, míg a szóbeli árverelőkhöz ezen biztosítékot az árverés előtti órában tartoznak letenni.

Ha a zárt írásbeli ajánlatok magasabbak lennének, mint a szóbeli árverés által elért összegek, akkor azok fognak az uradalom által elfogadtatni.

**Fülöp Szász-Coburg-Gothai hercegi vizesréti erdőhivatala** (u. p. N-Réze.)

## Hirdetmény.

A rozsnói püspökség tulajdonat képező, Gömörmegyében fekvő, sajó-püski-i és velkenyei jól berendezett **két**

### vizi-malom

**1897-iki január hó 1-étől számítandó 3 évre, f. évi szeptember 7-ik napján** a sajó-püski-i uradalmi kasznári hivatal irodájában d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen fog bérbeadatni.

Az árverés előtt 200 és 100 frttal terhelt ajánlatok is benyújthatók.

Az árverési feltételek Rozsnón az igazgatói és Sajó-Püspökiben a kasznári hivatal irodájában megtekinthetők.

Rozsnón, 1896. augusztus 18-án.

**Fábián Ferencz,**  
püspökuradalmi jószágigazgató.

2—3

**Kesztyűk, harisnyák, nyakkendők és esőernyők minden kivitelben.**

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy személyes bevásárlási utamról visszatérve, raktáromra már a legújabb divat újdonságok megérkeztek. U. m. „**Haute Nouvoté**“ kül- és belföldi női ruhakelmék a legújabb selymek, diszek, pelüsek és bársonyok, az őszi időnyre való dús választékban **női felöltők, jaquetok, gyermek és leány köpenyegekben, blusok és costumok legújabb divat szerint.** — **Szőnyegek, függönyök, ággyterítők, asztal és fehéreneműekben** dús választékban, úgy **rövid és szövött árukban, nagy raktár női-, férfi- és gyermek-czipőkben.**

Midőn erre a n. é. közönség b. figyelmét felhívom, egyttal biztosítom jutányos, pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról, kérem fogom erről a n. é. közönséget személyesen meggyőződni

teljes tisztelettel

**GLÜCKSTHAL MÓR,**

Rimaszombat, Fötér.

2—2

**Menyasszonyi kelengyék. — Dús választék női-, fiu- és leány kész fehéreneműekben.**

Mélyen tisztelt háziasszony!

Kérjük a kitünő velimi világkávét megkísérteni!

a **VELIMI**

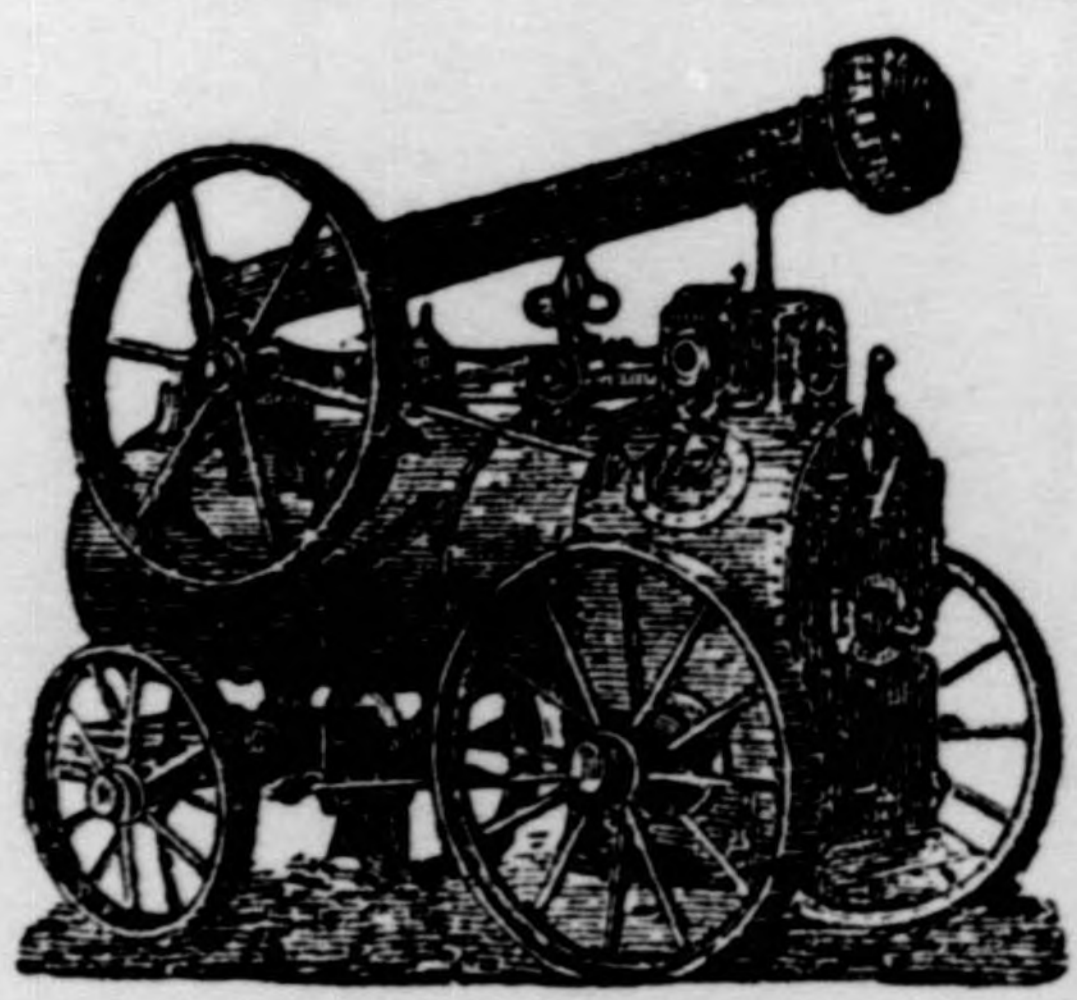
**VILÁG-KÁVÉ**

3—3

válogatott ezigóri-gyökérből készült **legjobb pótkávé**, a kávénak **gyönyörű szint és kitünő zamatot** kölcsönöz. **Jóság és takarékoság** tekintetében az összes pótkávét **felülmulja**, minek folytán rövid idő alatt a tisztelt **magyar gazdaszonyok kedvencz pótkávéja** lett.

A **Velimi világ-kávé**  $\frac{1}{2}$ ,  $\frac{1}{4}$ ,  $\frac{1}{5}$ ,  $\frac{1}{6}$  és  $\frac{1}{10}$  kilós szivárványszínű **fadobozokban** és  $\frac{1}{6}$ ,  $\frac{1}{8}$ ,  $\frac{1}{10}$ ,  $\frac{1}{11}$ ,  $\frac{1}{12}$ ,  $\frac{1}{16}$  kilós szivárványszínű **csomagokban** készül. Védjegyünk 2 angyal és egy globus.

☉ A velimi világ-kávé kapható minden jobb fűszerüzletben. ☉



Alapított 1863.  
évben.

**LESZIH MIKSA UTÓDAI**

gazdasági

gépgyára és gépraktára

**MISKOLCZON, Zsolczai-kapu, Leszih-féle ház.**

Alapított 1863.  
évben.

**SZILÁGYI és DISKANT**

Szab. Leszih-féle



VIKTORIA terményrostia

Ajánlja különféle nagyságu m. kir. szab. **LESZIH-féle**

**„VIKTORIA”** terményrostáit, kombinálva zsákoló-készülékkel vagy pedig a nélkül,

3—3

kitünő eséplőgépeit, vetőgép, szeekavágó, répavágó, kukoriczamorzsoló, konkolyválasztó, egyszerű, valamint könyökszerkezetű borsajtóit, kútszivattyúit stb.

Szakszerű külföldi s hazai jeles telepeken szerzett tapasztalataink folytán s **közvetlen saját vezetésünk alatt** készítünk és elvállalunk mindennemű gyári berendezést, **mű- és sima őrlésű malmok felszereléseit, hengerek, turbinák, gőzgépek, petroleum-, gőz- és gázmotorok, villanyvilágítás, erőátvitel, telefon, szobacsengő, villámhárító, fürdőszobák, vízvezeték s angol clostetok berendezését, tűzmentes pénzszekrények készítését** és javítását, amerikai northon-kutak leverését, **malomhengerek rovátkolását** stb.

Raktáron tartunk különféle géprészeket, gépszíjat, gépolajat, parkét-viaszot stb. garantizott minőségben.

Ugy az építő s épített uraknak ajánljuk raktárukon levő **Dunkel V. K.** kassai magy. kir. szab. **parquettgyár** s a Felsőmagyarországi építk. részv. társ. kassai **keramitgyár** készítményeit kitünő minőségben. — Számos rendelést kérünk s árjegyzékkel készséggel szolgálunk:

**LESZIH MIKSA UTÓDAI SZILÁGYI és DISKANT,**  
gazd. gépgyára és gépraktára.

☛ **Egészséges fiuk, jó családból, tanoncuzul elfogadtatnak.** ☛